

vadno v Radgono, v Cmurek, v Stras, v Straden. Tukaj so se otroci nemščine vadili tudi doma, kjer so bili na stanovanju. Na podlagi te domače vaje so učenci dobivali prilžnost, da so učitelja v šoli bar nekoliko lažje razumeli. Te vrste šolarja sta bila tudi Karba in Kšela. In skušnja spričuje, da so ravno takšni šolanci bili prvi, kateri so se ob času narodnega prebujevanja najhitreje dali prebuditi iz narodnega spanja ter so se zavedali kot Slovenci. Kakor gospodarji in očetje so namreč iz lastne skušnje znali presojevati malovrednost nemškega jezika po slovenskih krajih v uradu in v šoli. O tej prikazni priča leto 1848., potem 1863. in 1868. Za sedanjí rod po okraju ljutomerskem sta posebno pomenljivi zadnji dve leti. Zakaj? Čuj!

Leta 1863. smo »pri vili« nad prijaznim trgov slovesno slavili tisočletni jubilej cirilo-metodski, obhajali smo spomin na tisti imenitni čas, ko sta pred tisoč leti (863) sveta brata Ciril in Metod prišla k našim predstarišem ter jih s pomočjo razumljive govornice slovenske začela učiti v cerkvi in v šoli. Dne 8. avgusta 1868 pa smo še z večjo slovesnostjo obhajali prvi slovenski tabor v Ljutomeru. Ljudstva se je na tisoče in tisoče zbralo v zelenem logu zunaj trga. Tam smo poslušali za narod vnete govornike, ki so nam razlagali, kakšne krivice da se Slovencem godijo po uradih ali pisarnicah in v šolah; tam smo se poslušalci navduševali, da hočemo za pravice našega dobrega ljudstva delovati in trpeti.

Oba ta narodna praznika sta po Murskem polju še danes v živem spominu. In vzlasti ob tistem času so se »duhovi« začeli deliti v »Slovence« in v »Nemce« ali »nemškutarje«. To zadnje ime so dobili ljudje, ki so po rodu Slovenci, in ker so preplitve pameti, pa ne morejo priti do spoznanja samega sebe ter po sili hočejo veljati za Nemce. V Babincih sta »slovensko zastavo« visoko držala župan Kšela in pa Karba. Njima se je pridružil tistokrat še mladi kmet Drobnič. Dandanes je tam seveda že večje število narodnozavednih Slovencev; če je še kaj »Nemcev« ali slovenskih zaspancev, tega pa ni treba praviti.

Oče Karba je marljivo skrbel tudi za svoje otroke, ne da bi pri tem bil trpel škodo gospodarstveno. Izmed teh mu danes pomagajo doma gospodariti Micika in Dominik in Franček, Matija je župnik v Zrečah, Josip je znan posestnik na Krapji, Alojzij je c. kr. poštni uradnik na Dunaju, Ivan pa služi v cesarskem gradu v Beču. — Sklepoma bodi še povedano, da je naš jubilar zdravja krepkega, opravlja še brez razločka vsa težavna opravila kmečka, tudi duha je mladeniški vedrega. Daj Bog tako še mnoga leta! B. R.

Smešnica. »Kaj pa ti je, da imaš čisto zabuhel obraz?« vpraša sosed sosedu. »Včeraj sem bil na lovu, pa me je puška nekoliko v lice udarila!« — »Čudno«, reče sosed; »pa se ti še danes pozna vseh pet prstov!«

Razne stvari.

Domače. (Blagoslovljenje kapele) v mariborski kadetni šoli bode, kakor smo že zadnjič omenili, prih. torek, dne 28. aprila. Na predvečer bode po mestu obhod vojaške godbe. Dne 28. aprila bode ob 6. budnica, ob 9. uri bodo pa naš milostivi knezoškof vpričo mil. vojaškega škofa blagoslovili kapelo kadetne šole in ondi imeli sv. mašo z blagoslovom.

(Nagloma umrl) je v Mariboru v ponedeljek po polnoči gimnazijec - tretješolec in gojenec dijaškega semenišča, Jožef Pišek, doma iz Hotinje vesi pri Mariboru.

Bil je marljiv dijak in zelo vesten semeniščan. Bog mu daj večni mir in pokoj, njegovim pridnim starišem pa obilno tolažbe!

(Potrjena postava.) Svetli cesar so potrdili v stajarskem deželnem zboru sklenjeno postavo, s katero se dovoljuje mestu Ptuj pobirati 20 odstotne doklade k državnemu užitninskemu davku na ono meso, ki se dovaža iz drugih občin v ptujsko mestno občino in sicer do leta 1898.

(Bela žena.) V torek je umrl v Župečji vesi pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju posestnik Štefan Korošec v 75. letu svoje dobe. Bil je iskren Slovenec, naš zvest naročnik in pobožen kristijan, ki je še nekaj dnij pred svojo smrtjo 50 fl. poslal za jutrovske misijone. Svetila mu večna luč!

(Drzen napad.) 22 letni pleskar Martin Vidovič, rodome iz ptujске okolice, je v Gradcu pri belem dnevu napadel nekega gospoda, ga vrgel ob tla, mu vzel uro in verižico, potem pa zbežal. Toda kmalu so ga ljudje prijeli in izročili redarjem.

(V Zrečah) so tamošnji prebivalci leta 1893. za »pisanko« oskrbeli dar čez 1000 fl., s katerim so še tisto leto popravili farno cerkev, sledeče leto 1894. so ob Veliki noči za veliki oltar oskrbeli svečnjake in pregrinjalo za 155 fl., lani so si »za pisanko« ustanovili »farnocerkveno bukvarnico«, a letos so gospodarji čeden znesek darovali za cerkvene potrebe sploh in posebi mladina je cerkvi »za pisanko« kupila krasne mašne bukve. Lepo spričevalo za tamošnje ljudstvo je tudi to, ker je po hišah razširjeno še precej zdatno število časnikov, in »Družba sv. Mohorja« šteje letos med svojimi udi vsakega petnajstega farnika. Pač hvale vredno!

(Petdeset let) bode prihodnji ponedeljek, dne 27. aprila, kar vozi južna železnica iz Gradca skozi Maribor v Celje. Kaj je ona v tem času prinesla slovenskemu ljudstvu? In kaj bode zopet čez petdeset let? Koliko izmed nas, ki se zdaj veseli in zdravi po njej vozimo, bode še takrat na svetu? Sivi starčki bodemo, ali pa bodemo v zemlji že mirno počivali — in vlak, on bode vozil naprej!

(V Peklu pri Poličanah) sedanjí »gemeindevorsteher« še ni našel v treh letih toliko časa, da bi položil občinski račun. Hvalijo ga bojda samo pivci znane »šnopsapotike«. Ker bodo v kratkem ondi občinske volitve, zato se nanje pripravite slovenski možje ter volite v občinski odbor verne Slovence!

(Štrajk mizarjskih pomočnikov.) V Mariboru so v ponedeljek ustavili delo mizarjski pomočniki. Zahtevajo deseturno delo na dan in zvišanje plačila za 15 odstotkov.

(Otrok zgorel.) Dne 15. aprila je za nekaj časa zapustila svoje stanovanje delavčeva žena Neža Seničar v Storah pri Celju. Njena 2letna hčerka Angela pa med tem časom spleza na štedilno ognjišče, kjer se je kurilo. Hčerki se vname obleka, in revica se tako opeče, da drugi dan umrje.

(Mlada kopriva.) A. K., nekdanj dijak na mariborski gimnaziji, doma v Gotovljah pri Žalcu, še le komaj 16 let star, ukradel je 100 gld. V nedeljo popoldne ga je gnal žendar vklenjenega v Celje.

(Zginil) je pred 14 dnevi v Arnji vesi žalske fare Anton Košec, stacunar. Ženi je vzel ves denar in najbrž pobegnil v Ameriko.

(Novi poštni urad.) V Solčavi v gornji Savinjski dolini se bode ustanovila pošta, ki bode imela vsakdanjo zvezo s poštnim uradom v Lučah.

(Premeščeni notarji.) Justični minister je premeslil nastopne notarje: Dr. Fr. Furbasa iz Brežic v Maribor, R. Bratkoviča iz Rogateca v Brežice in Fr. Strafella iz Trziča v Rogatec.

(Tat in samomorilec.) Pretečeni petek popoldne se je v Mariboru priplazil neki neznan človek v knezoškofijsko pisarnico. Vstopivši stolni prošt Herg ga zapazijo pod mizo, in ker se jim je zdel človek sumljiv, pošljejo po policaje. Po večurnem trudu se je še le posrečilo redarjem polastiti se tihotapca in ga vtakniti v ječo. V soboto zjutraj so ga pa našli obešenega v ječi. Zločinec, neki Tkalec s Hrvaškega, je imel pri sebi nekaj denarja, srbno uro, več praških srečk in raznovrstno tatinsko orodje.

(Maribor v strašni nevarnosti.) Ker je g. pravosodni minister premestil gospoda notarja dr. Fr. Firbasa, izvrstnega Slovenca, iz Brežic v Maribor, je »Mariboržanka« zgubila zadnjo trohico pameti. V današnjem listu vspebuja mariborskega poslanca dr. Kokoschinegga, naj se s krepko interpelacijo zažene v ministra. Po »toči je zastoj zvoniti«.

(Toča sredi aprila.) V nedeljo popoldne ob 3. uri je šla kakor grah debela toča v Hrastovcu pri Sv. Lenartu v Slov. gor., da je bilo potem vse belo. Bog nas varuj letos bliska, groma in toče!

(Olikanost socijaldemokratov.) Sedlarju Joželu Šteinerju v Žalcu, udu delavskega društva, so ukradli ponoči socijaldemokrati njegov napis ter ga razsekali. Zakaj pač? Iz zavisti ali nevošljivosti!

(Duhovniške spremembe.) Mestni vikar na Ptuj je postal č. g. kaplan Franc Šalomon, č. g. provizor Alojz Šuta pa kaplan v Sevnici ob Savi. — Premiščeni so ti-le č. g. kaplani: Franc Moravec od Sv. Petra pri Radgoni na Ptuj, Andrej Keček iz Rajhenburga k Sv. Petru pri Radgoni, Jožef Kolarič iz Griž v Rajhenburg, Jakob Črnc s Polzele na Pilštani, Franc Cerjak od Sv. Benedikta v Slov. gor. k Sv. Marku niže Ptuja, Janez Munda od Sv. Marka k Sv. Benediktu v Slov. gor., Janez Kansky od Sv. Lovrenca v Puščavi k Sv. Urbanu pri Ptuj, Jernej Štabuc od Sv. Urbana k Sv. Lovrencu v Puščavi, Franc Časl iz Šmarij v Teharje, Martin Medved iz Teharj v Šmarije in Anton Podvinski iz Sevnice k Sv. Rupertu nad Laškim.

Društvene. (Dijaški kuhinji) v Mariboru je darovala slavna slovenska posojilnica v Marenbergu 20 gl. Bog plati! — Slovenci in Slovenke, ne zabite te dijaške kuhinje!

(Društvo »Sloga« v Čadramu.) Gospod učitelj J. Bele bo v Čadramu na god sv. Marka učil umno

sadje- in vinorejo in v nedeljo, dne 26. aprila popoldne gosp. okr. živinozdravnik M. Jelovšek umno svinjerejo, namesto dne 29. sušca, ker je tačas bil zadržan. V nedeljo bo zopet občni zbor društva »Sloga«. Obilno poslušalcev se pričakuje.

(Slov. kat. delavsko društvo v Žalcu) si je najelo pri gosp. Antlogi veliko sobo, kjer se vsako nedeljo popoldne zbirajo njegovi udje, da prebirajo razpoložene časnike. Društvo si je kupilo tudi glasovir.

Iz drugih krajev. (Brat našega cesarja), nadvojvoda Karol Ludovik se je oni dan vrnil s potovanja v jutrove dežele. S svojo soprogo in dvema hčerkama se je mudil od dne 17. do 29. sušca v Jeruzalemu in sploh v Sveti deželi.

(Potres v Ljubljani.) V torek ob 11. uri popoldne se je v Ljubljani čutil spet precej močen potres, ki je mnoge neljubo prestrašil; toda škode bržeas ni napravil nobene.

(Sladkor v vodi.) Blizu Prage se je v ponedeljek prevrnil velik čol, otovorjen s 4000 vrečami sladkorja. Predno so prišli ljudje, se je sladkor večinoma raztopil ali vsaj pokvaril. Škode je za 100 tisoč gl.

(Baron Hirsch), svetovnoznani židovski bogatin, je oni dan umrl na Ogerskem pri nekem prijatelju. Zastupil je za 300 milijonov premoženja.

(Služba božja na Brezjah.) S 1. majem se prične pri Mariji-Pomagaj ob delavnikih vsakdanja sv. maša ob 1/4 10. uri za romarje, ki se pripeljejo ob 1/2 9. uri v Otoče, v nedeljah in v praznik je duhovno opravilo ob 1/2 11. uri; na praznike Matere božje in angeljsko nedeljo pa dvojno opravilo ob 1/2 7 in 10. uri.

(Najmanjši parni stroj na svetu.) Neki Pražan je dobil iz Amerike skrbno izdelano parno »mašino«, ki je 16 mm visoka in 1 g težka ter se lahko postavi pod naprstek. Za njen kotliček se rabijo tri kapljice vode.

(Goldinarskih bankovcev) je bilo do konca meseca marcija uničenih in odpisanih 56,912,529 gold. V prodmetu jih je torej ostalo 970.832 gl. in jih do konca tega leta vsprejemajo samo c. kr. oblastva in davkarije.

Loterijske številke.

Gradec 18. aprila 1896:	37, 6, 78, 77, 9
Dunaj	33, 58, 90, 83, 36

Slama. V farovžu sv. Mihela Šoštanju se oddaje do dne 1. maja okoli 250 centov lepe ržene, pšenične in ovsene slame (otepov). Dunajski cent od 1 gl. do 1 gl. 20 kr.

Ivan Govedič, župnik.

V žganjariji

Henrika Witzler-ja, lesotrčca v Gornji Hoči, se vsakovrstno žganje po jako nizki cenf dobi. 8-13

Priprave za kavarnarje, sladničarje, gostilničarje, mesarje, sedlarje; peronosporškopilnice, patent Schindler.

Kmetija

obsegajoča 40 oralov zemlje (travnikov, njiv in gozdov), zidan, z opelko krit hram, zidana gospodarska poslopja, vse v dobrem stanu, pri veliki cesti v Ivanjih pri Radgoni, pod zelo ugodnimi plačilnimi pogoji se takoj proda. Natančnejša pojasnila daje lastnik

Jožef Trstenjak,

kmet v Ivanjih pri Radgoni. 2-3

Ravnokar je izšla gospodarska, 74 strani obsegajoča, prav poljudno pisana knjižica s 6 podobami:

Gospodarske izkušnje,

sadjerejske, zlasti vinogradniške.

Spisal

SIMON GABERC, župnik Framski.

Knjižico prodaje **tiskarna sv. Cčila v Mariboru.** Stane 20 kr., po pošti 3 kr. več.

Pri naročbi se naj znesek pošlje v markah.

! Za majnik !

AVE.

Sedemnajst Marijinih pesmij za mešan zbor, samospeve in spremlj. orgelj zložil Ign. Hladnik op. 25. cena 70 kr.

Pangelingua in štiri Hymne za procesijo o presv. Rešnjem Telesu; za mešan zbor. Cena 30 kr. Obadva dela ob enem s poštno 85 kr. Dobi se pri skladatelju v Novem mestu. Dolenjsko. 1-3

Dobro ohranjen glasovir

(Stutzflügel) 2-3

z zabojem se za 100 gl. takoj proda. Kupci naj se blagovolijo oglasiti pri Silv. Sentjercu, organistu pri Ss. Petru in Pavlu v Ptuj.

Žganjarija

R. Wieserja v Hoči pri Mariboru.

Največa žganjarska zaloga na Štajarskem po čuda nizkih cenah. Zdravilski konjak za boleznike in okrevalce, kemično razložen in spoznan za čisto vinsko prekapnino. 3